

TROPIMY KRÓTKOWZROCZNOŚĆ

MANUAL ROZMOWY NA LINII NAUCZYCIEL – RODZIC

Duże prawdopodobieństwo, że dziecko nie widzi dobrze i wymaga pilnej konsultacji okulistycznej.

KIEDY STOSOWAĆ: odpowiedzi „TAK” w **≥3 pytaniach** z serii „Obserwacja w klasie”, szczególnie w pytaniach 5, 6 i 7 lub/i obecność istotnych czynników ryzyka z historii dziecka (np. długi czas przy ekranie, wady wzroku w rodzinie, ograniczony czas na świeżym powietrzu).

CEL: Pilne, ale spokojne przekazanie rodzicom obserwowanych objawów oraz wyraźne, empatyczne zachęcenie do szybkiej konsultacji okulistycznej.

Przykładowa wypowiedź dla nauczyciela:

Chciałabym/chciałbym porozmawiać o *[imię dziecka]*, bo jako nauczycielka/nauczyciel czuję, że to ważna rozmowa. Na co dzień uważnie obserwuję dzieci w klasie i kiedy coś zaczyna się powtarzać, wolę zareagować wcześniej, z troski o ich komfort i dobro.

U *[imię dziecka]* od pewnego czasu zauważam kilka sygnałów, które mogą świadczyć o trudnościach z widzeniem z większej odległości. *[Imię dziecka]* preferuje pracę w pierwszych ławkach, podczas pracy z książką trzyma ją w stosunkowo bliskiej odległości od oczu, a także czasami ma trudności z odczytywaniem tego co zostało zapisane na tablicy. Zdarza się też, że zagląda do zeszytów innych uczniów i coraz łatwiej się rozprasza

w trakcie lekcji. *[miejsce na wskazanie Pani/Pana obserwacji]*

To są rzeczy, które obserwuję od jakiegoś czasu w codziennej pracy w klasie.

Chcę podkreślić, że nie stawiam żadnej diagnozy. Moim zadaniem jako nauczycielki/nauczyciela jest przekazać Państwu te obserwacje i zasugerować dalszy krok. W tym przypadku naprawdę warto jak najszybciej skonsultować się z okulistą. Wczesna reakcja ma ogromne znaczenie, ponieważ pozwala zahamować ewentualny postęp krótkowzroczności i realnie poprawić dziecku komfort nauki oraz codziennego funkcjonowania.

Nasza szkoła bierze udział w akcji *Gorzej widzę, gorzej się uczę* w ramach ogólnopolskiej kampanii *Tropimy Krótkowzroczność*. Dzięki temu wiemy, jak ważne jest, żeby takich sygnałów nie bagatelizować i wspierać dzieci oraz rodziców na możliwie najwcześniejszym etapie. W sytuacji potwierdzenia się obserwacji i postawienia diagnozy przez lekarza okulistę przeanalizujemy i wdrożymy stosowne zalecenia, aby wesprzeć dziecko.

SPOSÓB PROWADZENIA:

- Wyraźnie podkreśl pilność, ale spokojnie i rzeczowo.
- Trzymaj się wyłącznie konkretnych, powtarzalnych obserwacji.
- Jasno komunikuj pilność: „jak najszybciej”, „warto nie odkładać”.
- Zamykaj rozmowę komunikatem współpracy: „jesteśmy po to, żeby wspierać”.